

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 187.

Tredie Session.

55de Møde.

Mandagen den 12te Januar.

(Fortf.)

Bregendahl: Jeg savner en Bestemmelse i disse Paragrapher om et enkelt Punkt, hvorom jeg vel vil erkjende, at det efter de tilstedeværende Forhold maatte ikke kan ansees for absolut fornødent at have en Bestemmelse, men jeg troer dog, at Forstigtighed fra Statens Side vil tilraade at tage en saadan Bestemmelse. Der er nemlig efter § 1 indrommet Selskabet en Eneret paa Banens Anlæg under de følgende Betingelser, og Rente = Garantens Indtrædelse er betinget af, at Banen er færdig; men jeg maa tilstaae, at jeg betragter denne Sag saaledes, at jeg anseer det for at være af overordentlig stor Vigtighed for Staten og for det Hele, at Banen bliver fuldført i et ikke altfor langt Tidsrum, og nu seer jeg ikke foreskrevet, hvad der skal indtræde, dersom Selskabet lader Banens Fuldførelse trække sig ud i en altfor lang Tid. Man vil vel svare mig, at der er et Tvangsmiddel deri, at Garantien ikke indtræder, for Banen er færdig, men der kunde jo indtræde saadanne Forhold og saadanne Omstændigheder, at det blev umuligt for Selskabet selv at fuldføre Banen, og at Selskabet da, hellere end frivilligt at opgive sin Eneret, i nogen Tid vilde savne Renten af den Capital, som allerede var anvendt. Jeg troer nu ikke, at Staten, naar den har besluttet sig til Garantien, kan være tjent med, at Banens Fuldførelse paa en saadan Maade skulde trækkes ud i et længere Tidsrum, og jeg troer derfor, at det var godt, om Loven indeholdt en Bestemmelse, hvorefter der, dersom Fuldførelsen trak ud i et længere Tidsrum, var bestemt en Maade, hvorpaa i al Fald Enerettigheden kunde ophøre, og hvor-

efter Staten tillige da kunde overtage det, som allerede til den Tid maatte være fuldført.

Nothe: Det Forslag af Udvalget med Hensyn til Udeladelsen af den sidste Periode i § 6, som den ærede Finanzminister nys omtalte, har ogsaa fra Begyndelsen af forekommet mig noget betænkeligt. Ved Conference med den ærede Ordfører gjorde han mig imidlertid opmærksom paa det, som han nu fremhævede. Jeg skal dog tillade mig at henstille til hans nærmere Overveielse, om det dog ikke skulde være vigtigt for Selskabet ligeoverfor Regjeringen, at der i selve Loven blev tilføjet en eller anden Bestemmelse med Hensyn til dette Punkt, om ikke netop af den Beskaffenhed, som i det oprindelige Lovforslag, saa dog i al Fald en noget lignende, thi ellers er rigtignok ogsaa, som Finanzministeren fremhævede, Selskabet ligeoverfor Regjeringen fuldkommen prisgivet til Vilkaarligheden, idet det da staaer Regjeringen frit for at fordrø Hvilket som helst, den i denne Henseende vil fordrø. Jeg troer ikke, at Spørgsmaalet senere kan afgjøres ved den Contract, som skal sluttes mellem en eventuel Entrepreneur og Selskabet, idet denne Contract ikke skal sluttes mellem Regjeringen og Entreprenøren, men mellem Selskabet og Entreprenøren, og kun skal approberes af Regjeringen, og det er altsaa ikke sagt, skjøndt det er sandsynligt, at Regjeringen paa en saadan Maade, som kan være ønskelig for Selskabet, vil rette sig efter de Fordringer, som i den Henseende kunne fremsættes af Entreprenøren. Jeg skal blot henstille dette til nærmere Overveielse, inden Sagen kommer til 3die Behandling. Hvad de Indvendinger angaaer, som bleve fremsatte af Rigsdagsmanden for Viborg (Bregendahl), da forstaaer jeg ikke, hvori de egentlig grunde sig, thi han har vist ikke været opmærksom paa,